

Τέσσερις προτάσεις
για το έτος 2017

*Μαζί,
ανοίγοντας δρόμους ελπίδας*

Στις αρχές Σεπτεμβρίου 2016, μια ευκαιρία, στο πλαίσιο του προσκυνήματος εμπιστοσύνης, έφερε κοντά 7500 νέους Αφρικανούς στο Κοτονού, Μπενίν.¹ Το θέμα αυτής της συνάντησης θα συνεχίζει να μας εμπνέει κατά τη διάρκεια του 2017: **μαζί** – όχι μόνοι, αλλά υποστηρίζοντας ο ένας τον άλλο – **μπορούμε να ανοίξουμε νέους δρόμους ελπίδας** – στους εαυτούς μας, γύρω μας και στην ανθρωπότητα.

Μια από τις ερωτήσεις στο Κοτονού ήταν η εξής: Για να αναπτύξουμε την ελπίδα μας, πώς μπορούμε να αφήσουμε πίσω μια παθητική συμπεριφορά, που μας αρκεί να περιμένουμε για αλλαγές από έξω; Ποιες μορφές δέσμευσης είναι εφικτές για τον καθένα μας;

Είναι αναγκαίο όσοι προέρχονται από άλλες ηπείρους να ακούσουν τους πολλούς Αφρικανούς που επιδιώκουν μεγαλύτερη δικαιοσύνη στις πολιτικές και οικονομικές σχέσεις: αυτή είναι μια από τις προϋποθέσεις, για να οραματίζονται μια ρεαλιστική οικοδόμηση του μέλλοντος στη χώρα τους.

Στην Αφρική, ολοένα και περισσότεροι νέοι, για να ετοιμάσουν το μέλλον τους, θα ήθελαν να χρησιμοποιήσουν την τεράστια δημιουργικότητα που τους χαρακτηρίζει. Θα μπορούν να αφυπνίζουν το κουράγιο των νέων ανθρώπων σε άλλα μέρη του κόσμου, που βιώνουν παρόμοιες καταστάσεις.

Με στόχο να συνεχιστεί ο προβληματισμός της συνάντησης του Κοτονού, στο Ταϊζέ και αλλού, ιδού τέσσερις προτάσεις, οι οποίες θα μας οδηγήσουν να ανοίξουμε δρόμους ελπίδας.

Θα προσπαθήσουμε να βρούμε τρόπους για να πραγματοποιήσουμε αυτές τις προτάσεις με **απλότητα**, μια από τις τρεις πραγματικότητες – μαζί με τη χαρά και το έλεος – τις οποίες ο αδελφός Ροζέ ήθελε να θέσει στη καρδιά της ζωής της Κοινότητας του Ταϊζέ.

f. Abois

1 Μετά το Γιοχάνεσμπουργκ (1995), Ναϊρόμπι (2008) και το Κιγκάλι (2012), αυτή η τέταρτη φάση του αφρικανικού προσκυνήματος εμπιστοσύνης πάνω στη γη οργανώθηκε στο Κοτονού, Μπενίν, από τις 31 Αυγούστου έως τις 4 Σεπτεμβρίου μετά από πρόσκληση της Καθολικής Εκκλησίας και της εκκλησίας των Μεθοδιστών της χώρας. Πέρα από τους εντοπίους από το Μπενίν, οι 7500 νέοι προέρχονταν κυρίως από το Τόγκο (800), Νιγηρία (550), Γκάνα (100), Μπουργκίνα Φάσο (160) και Ακτή Ελεφαντοστού (50). Συνολικά είκοσι αφρικανικές χώρες ήταν παρούσες και επίσης εξήντα Ευρωπαίοι από δεκαπέντε διαφορετικές χώρες. Τα Γαλλικά, Αγγλικά και Φον χρησιμοποιούνταν κατά τα εργαστήρια και τις συζητήσεις και στη θεία λειτουργία υπήρχαν επίσης ύμνοι στα Γιουρουντα και Μίνα.

Κρατηθείτε γερά στην ελπίδα: είναι πηγή δημιουργίας

ὅς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἔθνων κατὰ τὸ εἰρημένον· (Ρωμ. 4,18)

ἦν ὡς ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν (Εβρ. 6,19)

ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. (Λκ. 18,17)

Μέσα στην αστάθεια του σημερινού κόσμου, ανησυχούμε για τη βία, τον πόνο και την αδικία. Όλη η δημιουργία στενάζει, σαν να περνάει τους πόνους της γέννας ενός παιδιού. Το άγιο Πνεύμα επίσης στενάζει, αλλά παραμένει το στήριγμα της ελπίδας μας (βλ. Ρωμ. 8,22,26). Άρα τι μπορούμε να κάνουμε;

Η πίστη είναι μία απλή εμπιστοσύνη στον Θεό. Δεν μας προσφέρει έτοιμες απαντήσεις, αλλά μας δίνει τη δυνατότητα να μην παραλύουμε από τον φόβο ή την απογοήτευση. Μας δεσμεύει, μας θέτει σε κίνηση. Με την πίστη αντιλαμβανόμαστε ότι το Ευαγγέλιο ανοίγει έναν ορίζοντα ελπίδας πέρα από κάθε ελπίδα.

Αυτή η ελπίδα δεν είναι μια εύκολη αισιοδοξία που κλείνει τα μάτια της στην ελπίδα, αλλά μια άγκυρα ριγμένη στον Θεό. Είναι δημιουργική. Σημάδια έχουν ήδη βρεθεί στα πιο ανέλπιστα μέρη της γης.

- Ας τολμήσουμε να πιστέψουμε στην παρουσία του Αγίου Πνεύματος στις καρδιές μας και στον κόσμο. Ας στηριχθούμε πάνω της, κι ας είναι αόρατη.
- Μακάρι η πίστη μας να παραμένει απλή, όπως η εμπιστοσύνη των παιδιών! Αυτό δεν σημαίνει την αποδυνάμωση του περιεχομένου της πίστεως, αλλά την σύνδεσή της με αυτό που είναι το κέντρο της – στην αγάπη του Θεού για την ανθρωπότητα και για όλη τη δημιουργία. Η Αγία Γραφή αφηγείται αυτή την ιστορία, από την φρεσκάδα των απαρχών της μέχρι όλα τα εμπόδια ακόμη και τις ανθρώπινες απιστίες. Ο Θεός ποτέ δεν κουράζεται να αγαπά: μακάρι αυτό το μήνυμα να κρατήσει την ελπίδα ζωντανή μέσα μας!
- Για να εμποτιστούμε κι εμείς και οι γύρω μας από αυτό το μήνυμα, ας ευρισκόμαστε συχνότερα μαζί για την κοινή προσευχή. Η απλή

ομορφιά της προσευχής ας αφήσει να διαπεράσουν ανταύγειες του μυστηρίου του Θεού και ας οδηγήσει σε μια προσωπική συνάντηση μαζί του.

Δεύτερη Πρόταση:

Ας απλοποιήσουμε τη ζωή μας ώστε να τη μοιραζόμαστε

ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῆ καρδία, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· (Μτ. 11,29)

δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε. (Μτ. 10,8)

ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὕπαγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δός πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι. (Μτ. 19,21)

Το κυνήγι του χρήματος, της επιτυχίας, η απληστία οδηγούν σε αδικίες αλλά και σε απογοητεύσεις. Το πνεύμα της προσφοράς, όπως, μας καλεί το Ευαγγέλιο: εδώ ευρίσκεται ένας δρόμος ελπίδας που μπορεί να ανοίξει σήμερα.

Η επιλογή μιας ζωής απλότητας είναι πηγή ελευθερίας και χαράς. Με αυτόν τον τρόπο η ύπαρξη ανακουφίζεται.

Απλότητα σημαίνει καθαρότητα καρδιάς. Χωρίς να είναι αφελής, αρνείται τη δυσπιστία. Είναι το αντίθετο της διπροσωπίας. Αυτό μας δίνει τη δυνατότητα να αναπτύξουμε τον διάλογο, χωρίς φόβο, με όποιον συναντούμε. Η ζωή του Ιησού δίνει το παράδειγμα.

- Ως προς τα υλικά πράγματα, ας αναζητούμε διαρκώς μία απλούστευση, η οποία θα μας οδηγήσει να μοιραζόμαστε τον ανθρώπινο πόνο, την ταπεινωτική φτώχεια, τις αδικίες, τις δοκιμασίες των προσφύγων, τις συγκρούσεις σε όλο τον κόσμο.
- Ας υποστηρίξουμε ο ένας τον άλλον για να δώσουμε με θάρρος σημάδια ελπίδας στις συνοικίες μας, εκεί όπου εργαζόμαστε ή σπουδάζουμε, με μία κοινωνική ή περιβαλλοντική δέσμευση.
- Ας αναζητήσουμε μ' έναν απλό και απέριττο τρόπο ζωής, να ζούμε πιο αρμονικά με την πλάση, συμβάλλοντας με αυτόν τον τρόπο στον αγώνα

κατά της οικολογικής καταστροφής και της υπερθέρμανσης του πλανήτη. Αυτός ο αγώνας δεν είναι μόνο ευθύνη των ηγετών των λαών, όλοι μπορούν, για παράδειγμα, να καταναλώνουν περισσότερα τοπικά προϊόντα, να χρησιμοποιούν περισσότερο τα μέσα μαζικής μεταφοράς...

- Η ερώτηση αυτή ας γεμίσει την ύπαρξή μας: είμαι όντως έτοιμος να ακολουθήσω τον Χριστό, τον πράο και ταπεινό τῆ καρδιά, διαλέγοντας να ανήκουμε σε αυτόν για πάντα με την απλότητα ενός ναι, με πνεύμα γενναιοδωρίας;

Τρίτη Πρόταση:

Ας είμαστε μαζί, ώστε να αποκαλυφθεί ο δυναμισμός του Ευαγγελίου

*καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλῶντές τε, κατ' οἶκον ἄρτον, μετελάμβανον τροφῆς ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας·
(Πρ. 2,46)*

Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος· (Α' Κορ. 12,4-5)

Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους. (Εβρ. 13,1-2)

Η Αγία Γραφή αφηγείται με ποιον τρόπο δύο άνδρες, ο Πέτρος και Κορνήλιος, που ήταν τελείως αντίθετοι, μόνον όταν συναντήθηκαν, ανακάλυψαν μια αλήθεια προηγουμένως άγνωστη και στους δύο. Έπρεπε να συναντηθούν για να καταλάβουν ότι το Άγιο Πνεύμα ρίχνει κάθε τοίχος και ενώνει αυτούς που θεωρούνταν μεταξύ τους άγνωστοι. Η δυναμική του Ευαγγελίου αποκαλύπτεται μόνο στη συνάντηση. (Διάβασε τα κεφάλαια 10 και 11 των Πράξεων των Αποστόλων.)

Όταν οι Χριστιανοί είναι χωρισμένοι, μεταξύ ομολογιών ή εντός της ίδιας Εκκλησίας, το μήνυμα του Ευαγγελίου είναι δυσδιάκριτο. Θα είμαστε σε θέση να περπατήσουμε μαζί χωρίς να αφήνουμε να μας χωρίζουν οι διαφορές μας; Αν εμείς, ως χριστιανοί, γνωρίζαμε πώς να δείξουμε ότι η ενότητα είναι δυνατή μέσα στην ποικιλία μας, θα βοηθήσουμε όλη την ανθρωπότητα να είναι μια ενωμένη οικογένεια.

- Ο Χριστός ενώνει σε μια κοινότητα άνδρες και γυναίκες, παιδιά και ηλικιωμένους, από όλους τους ορίζοντες, γλώσσες και πολιτισμούς ακόμα και εκείνους που προέρχονται από έθνη αντιτιθέμενα στην ιστορία. Ας αναζητήσουμε να δώσουμε παρόμοια τέτοια απλά δείγματα εκεί όπου ζούμε.
- Για να μείνει ζωντανή, κάθε κοινότητα καλείται να βγει από τον εαυτό της. Ας καλλιεργήσουμε το πνεύμα της φιλοξενίας κατά την εικόνα του Θεού, απέναντι στους Χριστιανούς που έχουν διαφορετικές επιλογές από τις δικές μας. Ένα παρόμοιο άνοιγμα της καρδιάς απαιτεί μια προσπάθεια «μετάφρασης», διότι τα πιστεύω και πεποιθήσεις μπορεί να είναι σαν γλώσσες ξένες μεταξύ τους.
- Εάν, μεταξύ των χωρισμένων Χριστιανών, διατηρείται η μνήμη αμοιβαίων μισαλλοδοξιών μέσα στην ιστορία και αν όλα τα κουβάρια δεν μπορούν να ξεμπερδευτούν, εμείς όμως ας τολμήσαμε να δεχτούμε ο ένας τον άλλο, με συγχώρηση, χωρίς να ψάχνουμε ποιος είχε άδικο ή ποιος δίκιο; Δεν υπάρχει συμφιλίωση χωρίς θυσία.
- Η φιλοξενία πηγαίνει χέρι-χέρι με την αναγνώριση της διαφορετικότητας των άλλων. Όταν οι πεποιθήσεις τους παραμένουν ακατανόητες για εμάς, ας είμαστε τουλάχιστον προσεκτικοί στην αυθεντικότητά τους. Θα πρέπει να υπάρχει ένα εορταστικό στοιχείο στην ανακάλυψη των άλλων!

Τέταρτη Πρόταση:

**Ας μεριμνήσουμε να αναπτυχθεί η φιλία,
ώστε να προετοιμαστεί η ειρήνη**

Ὁ τε γὰρ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, (Εβρ. 2,11)

εἷς γὰρ ὑμῶν ἐστὶν ὁ διδάσκαλος, ὁ Χριστός· πάντες δὲ ὑμεῖς ἀδελφοί ἐστε. καὶ πατέρα μὴ καλέσητε ὑμῶν ἐπὶ τῆς γῆς· εἷς γὰρ ἐστὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. (Μτ 23,8-9) ὅστις γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς αὐτός μου ἀδελφός καὶ ἀδελφὴ καὶ μήτηρ ἐστίν. (Μτ. 12,50)

Καὶ ἤξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ βορρᾶ καὶ νότου, καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. (Λκ. 13,29)

Συμβάλλοντας στην ειρήνη και στη διεθνή δικαιοσύνη: ιδού ακόμη ένα μονοπάτι ειρήνης που σήμερα μπορούμε να ανοίξουμε.

Η ειρήνη πάνω στη γη ξεκινά μέσα την καρδιά καθενός. Πρώτα απ όλα η καρδιά μας πρέπει να αλλάξει, και η αλλαγή αυτή συνεπάγεται μια πολύ απλή μεταστροφή: να αφήσουμε το Πνεύμα του Θεού να κατοικήσει μέσα μας, να υποδεχτούμε μια ειρήνη που θα εξαπλωθεί έξω και θα επικοινωνήσει από τον έναν στον άλλο. «Απόκτησε την εσωτερική ειρήνη και χιλιάδες γύρω σου θα σωθούν.» (Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ, Ρώσος μοναχός, 1759-1833).

- Με τη δική μας ζωή ας γράψουμε τις νέες σελίδες μιας απλής αδελφοσύνης που διαπερνά στεγανά και τείχη: φυσικά τείχη κατασκευάζονται σε διάφορα μέρη του κόσμου, καθώς και τείχη άγνοιας, προκαταλήψεων και ιδεολογίας. Ας είμαστε ανοιχτοί στους άλλους πολιτισμούς και τις νοοτροπίες.
- Ας μην επιτρέψουμε η απόρριψη των ξένων να εισβάλει στις καρδιές μας, γιατί η άρνηση του άλλου είναι ο σπόρος της βαρβαρότητας. Αντί να βλέπουμε στον ξένο μία απειλή για το βιοτικό μας επίπεδο ή τον πολιτισμό μας, μπορούμε να τους, ας τον υποδεχτούμε ως μέλος της ίδιας ανθρώπινης οικογένειας. Ας πάμε να επισκεφθούμε τους πρόσφυγες. Με τον απλό σκοπό να τους γνωρίσουμε και να ακούσουμε την ιστορία τους; Τότε – ποιος ξέρει; – άλλα βήματα της αλληλεγγύης θα ακολουθήσουν.
- Ας γνωρίσουμε αυτούς που είναι διαφορετικοί από εμάς. Ας μοιραστούμε με αυτούς που σκέφτονται διαφορετικά, μ' ένα διάλογο όπου μπορούμε πραγματικά να ακούσουμε ο ένας τον άλλο, όπου αποφεύγουμε να εναντιωθούμε, πριν ακόμη καταλάβουμε τον άλλο. Ας μάθουμε να παραμένουμε παρόντες σε διασπασμένες περιοχές. Ας φτιάξουμε γέφυρες. Ας προσευχόμαστε για εκείνους που δεν καταλαβαίνουμε και εκείνους που δεν μας καταλαβαίνουν.
- Ας πολλαπλασιάσουμε τα σημεία αλληλεγγύης πέρα από τα σύνορα των θρησκειών. Όταν συναντούμε πιστούς άλλων θρησκειών, μπορούμε να εμβαθύνουμε τη γνώση μας για τη δική μας πίστη, αναζητώντας διαρκώς τί θέλει να μας πει ο Θεός και να μας δώσει διαμέσου αυτών των αδελφών που είναι τόσο διαφορετικοί από εμάς.

Προς την Ενότητα της Ευρωπαϊκής Ηπείρου

*Καθώς καταφθάνουν οι πρόσφυγες,
ας προσπεράσουμε τον φόβο!*

Η Συνάντηση στη Ρίγα που οργανώθηκε από την Κοινότητα του Ταιζέ στα τέλη Δεκεμβρίου 2016 και συγκέντρωσε νέους από όλη την Ευρώπη.¹ Προερχόμενοι τόσο από χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσο και από χώρες μη μέλη είχαν την εμπειρία της αδελφοσύνης που είναι ικανή να ενώνει ανθρώπους από όλη την ήπειρο.

Αυτή η βόρεια συνάντηση επίσης έδωσε σε νέους από άλλες περιοχές τη δυνατότητα να ανακαλύψουν το Βαλτικό πρόσωπο της Ευρώπης, μία πτυχή της όμορφης πολυμορφίας των λαών, που ο καθένας έχει τη δική του ιστορία, τις παραδόσεις του, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του.

Ένα μέλλον ειρήνης απαιτεί οι Ευρωπαίοι να διευρύνουν τις γνώσεις τους και να επιτρέψουν να αναπτυχθεί μία αλληλεγγύη μεταξύ όλων των χωρών που απαρτίζουν την ήπειρο. Ο πολλαπλασιασμός των επαφών, των ανταλλαγών, των συνεργασιών είναι θεμελιώδης.

Η οικοδόμηση της ενότητας στην ήπειρο μπορεί να επιτευχθεί μόνον αν υπάρχει περισσότερος διάλογος και όταν οι χώρες ακούουν η μία την άλλη: όσες ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση και οι άλλες, στην Κεντρική, και την Ανατολική τη Βόρεια και τη Νότια. Κάθε χώρα, μεγάλη ή μικρή, πρέπει να έχει τη δυνατότητα να ακούγεται η φωνή της με την ιδιαιτερότητά της. Η προσπάθεια να κατανοήσουμε εκ των έndon τη νοοτροπία των άλλων, ώστε συνήθεις που μερικές φορές οδηγούν σε διαφωνίες να γίνουν κατανοητές και να αποφεύγονται παρορμητικές αντιδράσεις.

Οι Ευρωπαίοι θα μπορούσαν να ανακαλύψουν ότι οι κοινές ρίζες τους είναι πολύ πιο βαθιές από τις διαφορές τους;

¹ Από τις 28 Δεκεμβρίου 2016 έως την 1η Ιανουαρίου 2017, νέοι από όλη την ήπειρο – Καθολικοί, Ορθόδοξοι και Διαμαρτυρόμενοι – συμμετείχαν στην 39η Ευρωπαϊκή Συνάντηση που οργάνωσε η Κοινότητα του Ταιζέ στη Ρίγα πρωτεύουσα της Λετονίας. Στις 2 Ιανουαρίου αυτή η σύναξη προεκτάθηκε στο Ταλλίν (Εσθονία) και στο Βίλνιους (Λιθουανία). Ήταν ένα στάδιο του «προσκυνημάτος εμπιστοσύνης στη γη» που οργανώνει το Ταιζέ εδώ και χρόνια.

Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, η Ευρώπη ανέπτυξε ένα σύμφωνο συμφιλίωσης. Μετά την πτώση του τείχους του Βερολίνου, γνώρισε μια νέα περίοδο αναζήτησης της ενότητας. Αρκετοί νέοι αισθάνονται πως η Ευρώπη δεν θα συνεχίσει να οικοδομείται, αν δεν εμβαθύνει σε αυτό το ιδανικό της αδελφοσύνης. Προσβλέπουν σε μια Ευρώπη όχι μόνον ενωμένη με τον εαυτό της αλλά ανοικτή στις άλλες ηπείρους και αλληλέγγυα με λαούς που υφίστανται τις πιο μεγάλες δοκιμασίες.

Σε όλον τον κόσμο, γυναίκες, άνδρες και παιδιά αναγκάζονται να απομακρυνθούν από τη γη τους. Η απελπισία τους παρακινεί να φύγουν. Αυτό το κίνητρο είναι ισχυρότερο από όλα τα εμπόδια που έχουν ανυψωθεί για να εμποδίσουν τον βηματισμό τους. Η ανησυχία που εκδηλώνεται στις πλουσιότερες περιοχές δεν αποθαρρύνει εκείνους που υποφέρουν αβάσταχτα βάσανα από το να εγκαταλείψουν τις πατρίδες τους.

Μερικοί δηλώνουν: «Δεν μπορούμε να τους υποδεχτούμε όλους». Άλλοι, αντιθέτως, θεωρούν ότι οι μετακινήσεις των πληθυσμών είναι αναπόφευκτες, διότι είναι το αποτέλεσμα αφόρητων καταστάσεων. Η προσπάθεια για τη ρύθμιση αυτών των μετακινήσεων είναι θεμιτή και αναγκαία. Η εγκατάλειψη όμως των προσφύγων στα χέρια των διακινητών με κίνδυνο θανάτου στη Μεσόγειο έρχεται σε αντίθεση με κάθε ανθρώπινη αξία.

Οι πλούσιες χώρες δεν μπορούν να αποφύγουν το μερίδιο της ευθύνης τους για τις πληγές της ιστορίας και για τις περιβαλλοντικές διαταραχές που έχουν προκαλέσει και συνεχίζουν να προκαλούν τεράστιες μεταναστεύσεις – από την Αφρική, τη Μέση Ανατολή, την Κεντρική Αμερική και άλλες περιοχές. Σήμερα, ορισμένες πολιτικές και οικονομικές επιλογές των πλούσιων χωρών εξακολουθούν να δημιουργούν αστάθεια και σε άλλες περιοχές. Θα ήταν πρόσφορο οι δυτικές κοινωνίες ξεπεράσουν τον φόβο του ξένου, των πολιτισμικών διαφορών, και να αρχίσουν με θάρρος να διαμορφώνουν το νέο πρόσωπο που ήδη οι μεταναστεύσεις τους δίνουν. Εάν η άφιξη των μεταναστών δημιουργεί πραγματικές δυσκολίες, ο ερχομός τους μπορεί να είναι μια ευκαιρία, για να παρακινηθεί Ευρώπη να είναι ανοικτή και αλληλέγγυα.

Υπάρχουν μέρη όπου ο αριθμός των προσφύγων που καταφτάνουν είναι τόσο υψηλός που οι κάτοικοι έχουν καταβληθεί και εξαντληθεί, και αυτό είναι κατανοητό. Ένα πολύ μεγάλο βάρος έχει εναποτεθεί στους ίδιους, ενώ η Ευρώπη δεν μπόρεσε ακόμη να το αντιμετωπίσει από κοινού. Όμως πολλοί υποδέχονται με γενναιοδωρία τους πρόσφυγες και ανακαλύπτουν ότι οι προσωπικές επαφές μπορούν συχνά να οδηγήσουν σε μια όμορφη αμοιβαία αδελφοσύνη.

Τίποτα δεν αξίζει όσο οι προσωπικές επαφές. Αυτό είναι αληθινό ιδιαίτερα σε σχέση με το Ισλάμ. Μουσουλμάνοι και Χριστιανοί μπορούν να επιδιώξουν κινήσεις, για να δώσουν από κοινού τη μαρτυρία της ειρήνης και να απορρίψουν μαζί τη βία που ασκείται στο όνομα του Θεού. Περίπου 800 χρόνια πριν, ο

Φραγκίσκος της Ασίζης, επιθυμώντας να συμβάλει στην ειρήνη, δεν δίστασε να ταξιδέψει στην Αίγυπτο, για να συναντήσει τον Σουλτάνο. Η μητέρα Τερέζα αφιέρωσε τη ζωή της στους πιο πτωχούς, όποια και αν ήταν η θρησκεία τους.

Ευρωπαϊκές χώρες που θα ήθελαν να είναι κλειστές στον εαυτό τους δεν θα έχουν μέλλον. Μεταξύ αυτών των Ευρωπαίων, όσο και στις σχέσεις τους με τους πρόσφυγες, η αδελφοσύνη είναι η μοναδική οδός για την προετοιμασία της ειρήνης.

Έκκληση προς τους ηγέτες των Εκκλησιών για το 2017

Ας πορευθούμε μαζί!

Το 2017, η 500η επέτειος της Μεταρρύθμισης των Διαμαρτυρομένων προσφέρει μια ευκαιρία να προχωρήσουμε προς την ενότητα και να υπερβούμε μία απλή αμοιβαία εγκαρδιότητα.

Μεταξύ των Εκκλησιών, όπως και εντός κάθε Εκκλησιών, θα υπάρχουν πάντοτε διαφορές. Παραμένουν μία πρόσκληση για ειλικρινή διάλογο, μπορούν να είναι ένας εμπλουτισμός. Όμως σε όλες τις Εκκλησίες μέσα στον χρόνο η ομολογιακή ταυτότητα έχει αποκτήσει το προβάδισμα: οι άνθρωποι αυτοπροσδιορίζονται ως Διαμαρτυρόμενοι, Καθολικοί ή Ορθόδοξοι. Δεν έχει έρθει μήπως ο καιρός να δοθεί προβάδισμα στην Χριστιανική ταυτότητα που μαρτυρείται δια του Βαπτίσματος;

Μια ερώτηση που απορρέει: δεν πρέπει μήπως οι Εκκλησίες να τολμήσουν να έρθουν κάτω από μία ίδια σκεπή, χωρίς να περιμένουν να επιτευχθεί συμφωνία σε όλα τα θεολογικά ζητήματα; Ή έστω να έρθουν κάτω από την ίδια σκηνή: να βγουν έξω από μία στατική αντίληψη της ενότητας και να βρουν τρόπους, εκδηλώσεις, έστω και προσωρινά, τα οποία ήδη προλαμβάνουν τη χαρά της ενότητας και φανερώνουν σημεία της Εκκλησίας του Θεού, το Σώμα του Χριστού, την Κοινωνία του Αγίου Πνεύματος.

Κοινωνία μεταξύ όλων όσων αγαπούν τον Χριστό μπορεί να καθιερωθεί μόνον με τον σεβασμό της διαφορετικότητας. Αλλά αυτή η κοινωνία δεν μπορεί να είναι πιστευτή, αν δεν είναι ορατή. Χρειαζόμαστε ένα νέο σημείο εκκίνησης για να προχωρήσουμε προς μια τέτοια συμφιλωμένη ποικιλία. Το σημείο εκκίνησης είναι ο Χριστός, ο οποίος είναι αμέριστος. «Μόνον δια του Ιησού Χριστού είμαστε αδέρφια μεταξύ μας... Δια του Χριστού η αμοιβαία μας ιδιότητα είναι πραγματική, ενιαία και διαρκής» (Dietrich Bonhoeffer).

Με αυτό τον τρόπο μπορεί να πραγματοποιηθεί μία ανταλλαγή δώρων: μοιραζόμαστε με τους άλλους αυτό που θεωρούμε δώρο του Θεού, αλλά επίσης δεχόμαστε τους θησαυρούς που ο Θεός εναπέθεσε στους άλλους. «Δεν είναι θέμα να λαμβάνουμε μόνον πληροφορίες για τους άλλους ώστε να τους γνωρίσουμε καλύτερα, αλλά να δεχόμαστε αυτό που το Πνεύμα έσπειρε σε αυτούς ως δώρο και για εμάς» (Πάπας Φραγκίσκος)

Ταιζέ 2017

Στη διάρκεια του χρόνου:

Κάθε εβδομάδα, από τη Κυριακή έως το Σάββατο, συναντήσεις νέων που αναζητούν τη πηγή της πίστewς, τρόπους για να διανοιγούν από κοινού μονοπάτια ελπίδας μέσα στην ύπαρξή μας και στην την ανθρώπινη οικογένεια.

Από τις 20 έως τις 27 Αυγούστου:

Εβδομάδα αφιερωμένη στους νέους μεταξύ 18 και 35 ετών – φοιτητές, νέους επαγγελματίες, εθελοντές, αυτούς που εργάζονται ή αναζητούν εργασία. Μπορούν να σκεφθούν μαζί για το μέλλον υπό το φως της πίστewς. Διάφοροι ομιλητές έχουν προσκληθεί για να παρουσιάσουν την εμπειρία τους.

Birmingham – Αγγλία

Ο αδελφός Αλοΐς με άλλους αδελφούς θα ηγηθούν σε συνάντηση νέων με τον τίτλο «Ένας κρυμμένος θησαυρός» στο Birmingham της Αγγλίας από τη Παρασκευή 28 Απριλίου έως τη Δευτέρα 1η Μαΐου, που θα οργανώσουν οι τοπικές εκκλησίες. Θα εορταστούν οι ταπεινές πρωτοβουλίες που έχουν πάρει πολλοί άνθρωποι σε αυτή τη σχετικά νέα πόλη, με τη μεγάλη εθνική ποικιλία των κατοίκων. Νέοι από άλλες χώρες είναι ευπρόσδεκτοι.

St. Louis (Η.Π.Α.)

Ένα στάδιο για το «Προσκύνημα εμπιστοσύνης» θα λάβει χώρα στο St. Louis των ΗΠΑ, όπου οι εθνικιστικές εντάσεις παραμένουν μετά τα γεγονότα του Ferguson πριν από δύο χρόνια. Μια σειρά εσπερινών συναντήσεων με ανθρώπους από διαφορετικές Εκκλησίες για λίγο χρόνο προσευχής και συζήτησης θα κορυφωθεί με μια συγκέντρωση από τις 26 Μαΐου έως τις 29, με τη συμμετοχή νέων από όλη τη Βόρεια Αμερική.

Αίγυπτος

Μαζί με αδελφούς και νέους από διάφορες χώρες ο αδελφός Αλοΐς θα ταξιδέψει την Αίγυπτο από τις 26 Σεπτεμβρίου μέχρι τη 1η Οκτωβρίου, για να επισκεφθεί ειδικά την Κοπτική Ορθόδοξη Εκκλησία.

Από τη Βιτεμβέργη στη Γενεύη

Αυτόν τον χρόνο 2017, στην 500η επέτειο της Μεταρρύθμισης των Διαμαρτυρομένων, η κοινότητα του Ταιζέ έχει προσκληθεί για να οργανώσει δύο προσευχές:

- Το Σάββατο 27 Μαΐου στη Βιτεμβέργη, την πόλη του Λούθηρου, στο πλαίσιο της Kirchentag της Γερμανικής Προτεσταντικής Εκκλησίας,
- Την Παρασκευή 3 Νοεμβρίου στον Καθηδρικό της Γενεύης, κατά τη διάρκεια μιας σύναξης νέων, που οργανώνει η Ομοσπονδία Προτεσταντικών Εκκλησιών της Ελβετίας μαζί με δίκτυο Ευαγγελικών Εκκλησιών.

Βασιλεία 2017-2018

Η πολη της Βασιλείας (Ελβετία) θα φιλοξενήσει την τεσσαρακοστή Ευρωπαϊκή Συνάντηση Νέων από τις 28 Δεκεμβρίου 2017 έως τη 1η Ιανουαρίου 2018.